

REGULAMENTUL (UE) 2018/842 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 30 mai 2018****privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) În concluziile sale din 23-24 octombrie 2014 referitoare la cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030, Consiliul European a aprobat un obiectiv obligatoriu de reducere pe plan intern cu cel puțin 40 %, față de nivelul din 1990, a emisiilor de gaze cu efect de seră la scara întregii economii până în 2030, iar respectivul obiectiv a fost reafirmat în concluziile Consiliului European din 17-18 martie 2016.
- (2) Concluziile Consiliului European din 23-24 octombrie 2014 au precizat faptul că obiectivul de reducere a emisiilor cu cel puțin 40 % ar trebui să fie îndeplinit în mod colectiv de către Uniune în cel mai eficient mod posibil din punct de vedere al costurilor, cu reduceri în sistemul Uniunii Europene de comercializare a certificatelor de emisii (EU ETS), prevăzut de Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, și în sectoarele care nu fac obiectul ETS care să se ridice la 43 % și, respectiv, 30 % până în 2030 față de anul 2005. Toate sectoarele economice ar trebui să contribuie la realizarea acestor reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră și toate statele membre ar trebui să participe la acest efort, printr-un echilibru între echitate și solidaritate. Metodologia de stabilire a obiectivelor naționale de reducere pentru sectoarele care nu fac obiectul ETS, cu toate elementele aplicate în Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾, ar trebui continuată până în 2030, cu o repartizare a eforturilor pe baza produsului intern brut (PIB) relativ pe cap de locuitor. Toate statele membre ar trebui să contribuie la reducerea globală la nivelul Uniunii în 2030, obiectivele încadrându-se între 0 % și - 40 % față de 2005. Obiectivele naționale din cadrul grupului de state membre având un PIB pe cap de locuitor peste media Uniunii ar trebui să facă obiectul unei ajustări relative pentru a reflecta eficiența din punctul de vedere al costurilor într-un mod echitabil și echilibrat. Realizarea acestor reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră ar trebui să stimuleze eficiența și inovarea în economia Uniunii și, în mod specific, să promoveze îmbunătățiri, în special în construcții, agricultură, gestionarea deșeurilor și transporturi, în măsura în care acestea intră sub incidența prezentului regulament.

⁽¹⁾ JO C 75, 10.3.2017, p. 103.

⁽²⁾ JO C 272, 17.8.2017, p. 36.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 17 aprilie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 14 mai 2018.

⁽⁴⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁽⁵⁾ Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 (JO L 140, 5.6.2009, p. 136).

- (3) Prezentul regulament reprezintă un element al punerii în aplicare a angajamentelor Uniunii asumate în cadrul Acordului de la Paris ⁽¹⁾, adoptat în temeiul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC). Acordul de la Paris a fost încheiat, în numele Uniunii, la 5 octombrie 2016, prin Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului ⁽²⁾. Angajamentul Uniunii privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii a fost inclus în contribuția preconizată stabilită la nivel național transmisă secretariatului CCONUSC la 6 martie 2015, de către Uniune și statele sale membre, în perspectiva Acordului de la Paris. Acordul de la Paris a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016 și înlocuiește abordarea adoptată în cadrul Protocolului de la Kyoto din 1997, care nu va fi continuat după 2020.
- (4) Printre altele, Acordul de la Paris stabilește un obiectiv pe termen lung care corespunde obiectivului de menținere a creșterii temperaturii globale cu mult sub 2 °C peste nivelurile preindustriale și de continuare a eforturilor de menținere a acestei creșteri la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale. Acesta subliniază totodată importanța adaptării la efectele negative ale schimbărilor climatice și întreprinderea măsurilor necesare pentru ca fluxurile financiare să corespundă unei evoluții către o dezvoltare cu un nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră și rezistență la schimbările climatice. Acordul de la Paris solicită totodată stabilirea unui echilibru între emisiile antropice prin surse și absorbțiile prin absorbanți ale gazelor cu efect de seră în a doua jumătate a acestui secol și invită părțile să ia măsuri pentru a conserva și consolida, după caz, absorbanții și rezervoarele de gaze cu efect de seră, inclusiv pădurile.
- (5) În concluziile sale din 29-30 octombrie 2009, Consiliul European și-a exprimat sprijinul în favoarea unui obiectiv al Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 80-95 % până în 2050 față de nivelurile din 1990, în contextul reducerilor care, potrivit Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC), trebuie realizate în mod colectiv de către țările dezvoltate.
- (6) Contribuțiile stabilite la nivel național ale părților la Acordul de la Paris trebuie să reflecte cel mai ridicat nivel posibil de ambiție al acestora și să marcheze un avans de-a lungul timpului. În plus, părțile la Acordul de la Paris ar trebui să depună eforturi pentru a elabora și a transmite strategii de dezvoltare pe termen lung privind obținerea unui nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră, care să țină seama de obiectivele Acordului de la Paris. Concluziile Consiliului din 13 octombrie 2017 recunosc, în ceea ce privește punerea în aplicare a Acordului de la Paris, importanța obiectivelor pe termen lung și a ciclurilor de revizuire la cinci ani și subliniază importanța strategiilor de dezvoltare pe termen lung privind obținerea unui nivel scăzut de emisii de gaze cu efect de seră, ca instrument de politică pentru elaborarea unor direcții de urmat viabile, precum și însemnătatea modificării politicilor pe termen lung necesare pentru atingerea obiectivelor Acordului de la Paris.
- (7) Tranziția către o energie curată necesită modificarea comportamentului investițional și asigurarea de stimulente la nivelul întregului spectru de politici. O prioritate esențială a Uniunii o constituie crearea unei uniuni energetice reziliente, care să le furnizeze cetățenilor săi o energie sigură, durabilă, competitivă și la prețuri abordabile. Îndeplinirea acestui obiectiv presupune continuarea acțiunilor ambițioase în domeniul climei cu prezentul regulament, precum și înregistrarea de progrese în legătură cu celelalte aspecte ale uniunii energetice, astfel cum se prevede în comunicarea Comisiei din 25 februarie 2015 intitulată „O strategie-cadru pentru o uniune energetică rezilientă, cu o politică prospectivă în domeniul schimbărilor climatice”.
- (8) O serie de măsuri ale Uniunii sporesc capacitatea statelor membre de a-și respecta angajamentele privind schimbările climatice și sunt esențiale pentru a realiza reducerile de emisii de gaze cu efect de seră necesare în sectoarele care intră sub incidența prezentului regulament. Printre aceste măsuri se numără legislația privind gazele fluorurate cu efect de seră, reducerile de CO₂ generate de vehiculele rutiere, performanța energetică a clădirilor, energia din surse regenerabile, eficiența energetică și economia circulară, precum și instrumentele de finanțare ale Uniunii pentru investiții legate de climă.
- (9) Concluziile Consiliului European din 19-20 martie 2015 menționau că Uniunea se angajează să construiască o uniune energetică cu o politică prospectivă privind schimbările climatice, pe baza strategiei-cadru a Comisiei, ale cărei cinci dimensiuni sunt strâns interconectate și se susțin reciproc. Moderarea cererii de energie este una dintre cele cinci dimensiuni ale strategiei respective privind uniunea energetică. Îmbunătățirea eficienței energetice poate asigura reduceri importante ale emisiilor de gaze cu efect de seră. Aceasta poate fi totodată benefică pentru sănătate și pentru mediu, poate spori securitatea energetică, poate reduce cheltuielile pentru energie electrică ale gospodăriilor și întreprinderilor, poate contribui la atenuarea sărăciei energetice și poate conduce la sporirea numărului locurilor de muncă și a activității economice la nivelul întregii economii. Măsurile care contribuie la o adoptare pe scară mai largă a tehnologiilor care economisesc energie în construcții, industrie și transporturi s-ar putea dovedi un mod eficient din punctul de vedere al costurilor de a ajuta statele membre să își atingă obiectivele ce le revin în temeiul prezentului regulament.

⁽¹⁾ Acordul de la Paris (JO L 282, 19.10.2016, p. 4).

⁽²⁾ Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 1).

- (10) Introducerea și dezvoltarea unor practici și tehnologii durabile și inovatoare poate potența rolul sectorului agricol în raport cu atenuarea schimbărilor climatice și cu adaptarea la efectele acestora, în special prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și prin conservarea și consolidarea absorbanților și a stocurilor de carbon. Pentru a reduce amprenta de carbon și ecologică a sectorului agricol, păstrând totodată productivitatea, capacitatea de regenerare și vitalitatea acestuia, este important să se intensifice acțiunile de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la efectele acestora și să se crească finanțarea cercetării, în scopul dezvoltării unor practici și tehnologii durabile și inovatoare și în scopul promovării investițiilor în acestea.
- (11) Sectorul agricol are un impact direct și semnificativ asupra biodiversității și a ecosistemelor. Din acest motiv, este important să se asigure corelarea obiectivului prezentului regulament cu alte politici și obiective ale Uniunii, precum politica agricolă comună și obiectivele legate de strategia în domeniul biodiversității, de strategia pentru păduri și de strategia privind economia circulară.
- (12) Sectorul transporturilor este responsabil pentru aproape un sfert din emisiile de gaze cu efect de seră din Uniune. Prin urmare, este important să se reducă emisiile de gaze cu efect de seră și riscurile legate de dependența de combustibilii fosili în sectorul transporturilor prin recurgerea la o abordare cuprinzătoare pentru promovarea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și a eficienței energetice în transporturi, pentru promovarea transportului electric, pentru o trecere la moduri de transport mai durabile și pentru folosirea unor surse regenerabile de energie durabile în transporturi inclusiv după 2020. Tranziția către o mobilitate cu emisii scăzute de dioxid de carbon ca parte a unei tranziții mai ample către o economie sigură și durabilă cu emisii scăzute de dioxid de carbon poate fi facilitată prin crearea unor condiții favorabile și a unor stimulente puternice, precum și prin elaborarea unor strategii pe termen lung, care pot stimula investițiile.
- (13) Impactul politicilor și măsurilor Uniunii și ale celor naționale de punere în aplicare a prezentului regulament ar trebui evaluat în conformitate cu obligațiile de monitorizare și de raportare stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (14) Fără a se aduce atingere competențelor autorității bugetare, metodologia de integrare pusă în aplicare în timpul cadrului financiar multianual 2014-2020 ar trebui continuată și îmbunătățită, acolo unde este cazul, pentru a face față provocărilor și a răspunde nevoilor investiționale legate de acțiunile în domeniul schimbărilor climatice după 2021. Finanțarea asigurată de Uniune ar trebui să fie corelată cu obiectivele cadrului de politici al Uniunii privind schimbările climatice și energia pentru 2030 și cu obiectivele pe termen lung precizate în Acordul de la Paris, pentru a se asigura eficacitatea cheltuielilor publice. Comisia ar trebui să pregătească un raport asupra impactului finanțării Uniunii acordate de la bugetul Uniunii sau în alte moduri în temeiul dreptului Uniunii vizând emisiile de gaze cu efect de seră în sectoarele care intră sub incidența prezentului regulament sau a Directivei 2003/87/CE.
- (15) Prezentul regulament ar trebui să vizeze emisiile de gaze cu efect de seră generate în categoriile IPCC referitoare la energie, procese industriale și utilizarea produselor, agricultură și deșeuri, astfel cum au fost stabilite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013, cu excepția emisiilor de gaze cu efect de seră provenite din activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE.
- (16) Datele raportate în prezent în inventarele naționale privind gazele cu efect de seră și în registrele naționale și ale Uniunii nu sunt suficiente pentru a stabili, la nivelul statelor membre, emisiile de CO₂ generate de aviația civilă la nivel național, care nu intră sub incidența Directivei 2003/87/CE. Atunci când adoptă obligații de raportare, Uniunea nu ar trebui să impună statelor membre sau întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri) sarcini disproporționate față de obiectivele urmărite. Emisiile de CO₂ generate de sectorul aviației care nu intră sub incidența Directivei 2003/87/CE reprezintă doar o foarte mică parte din totalul emisiilor de gaze cu efect de seră, iar stabilirea unui sistem de raportare a acestor emisii ar constitui o sarcină nejustificată în lumina cerințelor existente pentru sectorul mai larg în temeiul Directivei 2003/87/CE. În consecință, emisiile de CO₂ din categoria de surse a IPCC „1.A.3.A aviația civilă” ar trebui considerate ca fiind egale cu zero în sensul prezentului regulament.
- (17) Reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră realizată de fiecare stat membru pentru 2030 ar trebui să fie stabilită în raport cu nivelul său revizuit de emisii de gaze cu efect de seră din anul 2005, care intră sub incidența prezentului regulament, excluzând emisiile de gaze cu efect de seră verificate generate de instalațiile care au funcționat în 2005 și care au fost incluse în EU ETS abia după 2005. Alocările anuale de emisii pentru perioada 2021-2030 ar trebui să fie stabilite pe baza datelor prezentate de statele membre și revizuite de către Comisie.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

- (18) Abordarea care constă în stabilirea unor limite naționale anuale obligatorii utilizată în Decizia nr. 406/2009/CE ar trebui continuată în perioada 2021-2030. Normele pentru stabilirea alocărilor anuale de emisii pentru fiecare stat membru, astfel cum sunt prevăzute în prezentul regulament, ar trebui să respecte aceeași metodologie utilizată pentru statele membre cu o limită negativă în temeiul respectivei decizii, calcularea traiectoriei urmând însă să înceapă la cinci doispzecimi din intervalul care separă 2019 de 2020 sau în 2020, la nivelul emisiilor medii de gaze cu efect de seră generate în perioada 2016-2018, și să se încheie în 2030 la limita prevăzută pentru fiecare stat membru. Pentru a se garanta existența unor contribuții adecvate la obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru perioada 2021-2030, data de început a traiectoriei ar trebui stabilită pentru fiecare stat membru în funcție de data care ar avea drept rezultat o alocare mai redusă. Pentru 2021 ar trebui să se prevadă o ajustare a alocărilor anuale de emisii pentru statele membre care au atât o limită pozitivă în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE, cât și alocări anuale de emisii în creștere în perioada 2017-2020, determinate în temeiul Deciziei 2013/162/UE a Comisiei ⁽¹⁾ și a Deciziei de punere în aplicare 2013/634/UE a Comisiei ⁽²⁾, în scopul de a reflecta capacitatea de creștere a nivelului emisiilor de gaze cu efect de seră în anii respectivi.

Ar trebui prevăzută o ajustare suplimentară pentru anumite state membre în semn de recunoaștere a situației lor excepționale de a avea o limită pozitivă în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE, dublată fie de cele mai reduse emisii de gaze cu efect de seră pe cap de locuitor în temeiul respectivei decizii, fie de cea mai redusă pondere a emisiilor de gaze cu efect de seră provenite din sectoarele care nu fac obiectul deciziei menționate în raport cu totalul emisiilor lor de gaze cu efect de seră. Ajustarea suplimentară respectivă ar trebui să acopere numai o parte din reducerea de emisii de gaze cu efect de seră necesară în perioada 2021-2029, pentru a se menține stimulentele pentru reduceri suplimentare de emisii de gaze cu efect de seră și pentru ca îndeplinirea țintei stabilite pentru anul 2030 să nu fie afectată, având în vedere utilizarea altor ajustări și mecanisme de flexibilitate stabilite în prezentul regulament.

- (19) Pentru a asigura existența unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului regulament de stabilire a alocărilor anuale de emisii pentru statele membre, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare. Competențele de executare respective ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (20) În concluziile sale din 23-24 octombrie 2014, Consiliul European a afirmat că disponibilitatea și utilizarea mecanismelor de flexibilitate existente în sectoarele care nu fac obiectul ETS ar trebui îmbunătățite semnificativ pentru a se asigura eficiența din punctul de vedere al costurilor a efortului colectiv al Uniunii și convergența emisiilor de gaze cu efect de seră pe cap de locuitor până în 2030. Ca mijloc de sporire a eficienței generale din punct de vedere al costurilor a reducerilor totale, statele membre ar trebui să poată constitui rezerve și lua cu împrumut o parte din alocarea lor anuală de emisii. Acestea ar trebui totodată să poată transfera altor state membre o parte din alocările lor anuale de emisii. Transparența unor astfel de transferuri ar trebui să fie asigurată și ar trebui să fie efectuată printr-o modalitate reciproc convenabilă, inclusiv prin licitație, prin recurgerea la intermediari de pe piață care acționează cu titlu de agenți sau prin acorduri bilaterale. Orice astfel de transfer ar putea fi rezultatul unui proiect sau program de atenuare a emisiilor de gaze cu efect de seră desfășurat în statul membru care vinde și finanțat de statul membru beneficiar. În plus, statele membre ar trebui să poată încuraja instituirea unor parteneriate de tip public-privat pentru proiectele care intră sub incidența articolului 24a alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE.
- (21) Ar trebui să fie creat un instrument de flexibilitate cu utilizare unică pentru a facilita îndeplinirea obiectivelor pentru statele membre ale căror obiective de reducere la nivel național depășesc cu mult media Uniunii și potențialul lor de reducere eficientă din punctul de vedere al costurilor, precum și pentru statele membre care nu au alocat certificate EU ETS gratuite pentru instalațiile industriale în 2013. Pentru a salvagarda obiectivul rezervei pentru stabilitatea pieței instituite prin Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ și care urmărește corectarea dezechilibrelor structurale dintre cerere și ofertă în sistemul EU ETS, certificatele EU ETS avute în vedere pentru instrumentul de flexibilitate cu utilizare unică ar trebui considerate certificate EU ETS aflate în circulație atunci când se stabilește numărul total de certificate EU ETS în circulație într-un an dat. Cu ocazia primei revizuirii efectuate în temeiul deciziei menționate, Comisia ar trebui să analizeze în ce măsură este adecvată menținerea unei contabilizări de acest fel a certificatelor EU ETS aflate în circulație.

⁽¹⁾ Decizia 2013/162/UE a Comisiei din 26 martie 2013 privind determinarea nivelurilor anuale de emisii alocate statelor membre pentru perioada 2013-2020 în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 90, 28.3.2013, p. 106).

⁽²⁾ Decizia de punere în aplicare 2013/634/UE a Comisiei din 31 octombrie 2013 privind ajustările aduse nivelurilor anuale de emisii alocate statelor membre pentru perioada 2013-2020 în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 292, 1.11.2013, p. 19).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽⁴⁾ Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferente schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE (JO L 264, 9.10.2015, p. 1).

- (22) Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ stabilește normele de contabilizare referitoare la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură (LULUCF). Activitățile care intră sub incidența regulamentului menționat nu ar trebui să intre sub incidența prezentului regulament. Cu toate acestea, chiar dacă, din punctul de vedere al mediului, impactul avut de prezentul regulament în ceea ce privește nivelul reducerilor de emisii de gaze cu efect de seră realizate este afectat de luarea în considerare a unei cantități maxime echivalente cu suma absorbțiilor nete totale și a emisiilor nete totale aferente terenurilor despădurite, terenurilor împădurite, terenurilor cultivate gestionate, pajiștilor gestionate și, în anumite condiții, terenurilor forestiere gestionate, precum și, în cazurile considerate obligatorii în temeiul Regulamentului (UE) 2018/841, zonelor umede gestionate, astfel cum sunt definite în regulamentul menționat, ar trebui să se includă în prezentul regulament, o flexibilitate LULUCF de a împărți o cantitate maximă de 280 de milioane de tone de CO₂ echivalent din aceste absorbții între statele membre, ca posibilitate suplimentară pentru statele membre de a-și respecta angajamentele ce le revin, atunci când este necesar. Cuantumul total respectiv și repartizarea sa între statele membre ar trebui să corespundă potențialului mai scăzut de atenuare al agriculturii și al sectorului exploatarea terenurilor, precum și unei contribuții adecvate a sectorului la atenuarea și sechestrarea gazelor cu efect de seră. În plus, anularea voluntară a alocărilor anuale de emisii în temeiul prezentului regulament ar trebui să permită luarea în considerare a unor astfel de cuantumuri atunci când se evaluează respectarea de statele membre a cerințelor care derivă din Regulamentul (UE) 2018/841.
- (23) La 30 noiembrie 2016, Comisia a prezentat o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind guvernarea uniunii energetice (denumită în continuare „propunerea privind guvernarea”), prin care se solicită statelor membre să elaboreze planuri naționale integrate în domeniul energiei și al schimbărilor climatice în contextul planificării strategice a politicilor energetice și climatice pentru toate cele cinci dimensiuni-cheie ale uniunii energetice. Conform propunerii privind guvernarea, planurile naționale care acoperă perioada 2021-2030 trebuie să joace un rol esențial în planificarea de către statele membre a măsurilor care să asigure respectarea prezentului regulament și a Regulamentului (UE) 2018/841. În acest scop, statele membre urmează să elaboreze politicile și măsurile necesare pentru respectarea obligațiilor ce decurg din prezentul regulament și din Regulamentul (UE) 2018/841, avându-se în vedere obiectivul pe termen lung de asigurare a echilibrului între emisii de gaze cu efect de seră și absorbții în conformitate cu Acordul de la Paris. Planurile respective trebuie totodată să prevadă o evaluare a impactului politicilor și măsurilor planificate sub aspectul atingerii obiectivelor. Conform propunerii privind guvernarea, Comisia ar trebui să poată face observații, în recomandările sale privind proiectele de planuri naționale, asupra adecvării nivelului de ambiție și a punerii în aplicare ulterioare a politicilor și măsurilor. Atunci când se compilează planurile respective ar trebui să se aibă în vedere posibilitatea recurgerii la flexibilitatea LULUCF în vederea respectării prezentului regulament.
- (24) Agenția Europeană de Mediu urmărește să sprijine dezvoltarea durabilă și să ajute la obținerea de îmbunătățiri semnificative și cuantificabile ale mediului, punând la dispoziția factorilor de decizie politică, instituțiilor publice și publicului informații prompte, specifice, relevante și fiabile. Agenția Europeană de Mediu ar trebui să ofere asistență Comisiei, după caz, în conformitate cu programul anual de lucru al agenției.
- (25) Orice modificare a domeniului de aplicare prevăzut la articolele 11, 24, 24a și 27 din Directiva 2003/87/CE ar trebui însoțită de o modificare corespunzătoare a cantității maxime de emisii de gaze cu efect de seră reglementate prin prezentul regulament. În consecință, în cazul în care statele membre includ în angajamentele lor, în temeiul prezentului regulament, emisii suplimentare de gaze cu efect de seră care provin de la instalațiile reglementate anterior de Directiva 2003/87/CE, respectivele state membre ar trebui să pună în aplicare politici și măsuri suplimentare în sectoarele vizate de prezentul regulament în vederea reducerii emisiilor respective de gaze cu efect de seră.
- (26) În semn de recunoaștere a eforturilor anterioare depuse din 2013 de statele membre cu un PIB pe cap de locuitor sub media Uniunii în 2013, este oportun să se stabilească o rezervă de siguranță limitată pentru scopuri speciale, corespunzătoare unei cantități de până la 105 milioane de tone de CO₂ echivalent, păstrându-se în același timp integritatea de mediu a prezentului regulament, precum și stimulentele pentru acțiunile statelor membre pentru a depăși contribuțiile minime prevăzute în prezentul regulament. De rezerva de siguranță ar trebui să beneficieze statele membre al căror PIB pe cap de locuitor a fost sub media Uniunii în 2013, ale căror emisii de gaze cu efect de seră se situează sub nivelul alocării anuale de emisii în perioada 2013-2020 și care întâmpină probleme în atingerea obiectivului lor privind emisiile de gaze cu efect de seră pentru 2030, în ciuda utilizării altor mecanisme de flexibilitate prevăzute în prezentul regulament. O rezervă de siguranță de dimensiunea menționată ar acoperi o parte semnificativă a deficitului colectiv preconizat al statelor membre eligibile în perioada 2021-2030, fără politici

(1) Regulamentul (UE) 2018/841 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 cu privire la includerea emisiilor de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor rezultate din activități legate de exploatarea terenurilor, schimbarea destinației terenurilor și silvicultură în cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și a Deciziei nr. 529/2013/UE (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

suplimentare, menținând, în același timp, stimulente pentru măsuri suplimentare. Rezerva de siguranță ar trebui să fie disponibilă pentru statele membre în cauză în 2032, cu anumite condiții și numai dacă utilizarea acesteia nu afectează atingerea obiectivului Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră cu 30 % pentru anul 2030 în sectoarele care intră sub incidența prezentului regulament.

- (27) Pentru a reflecta evoluțiile în cadrul Regulamentului (UE) 2018/841 precum și pentru a asigura contabilizarea precisă în temeiul prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește posibilitatea utilizării categoriilor de contabilizare a terenurilor pentru terenurile forestiere gestionate și zonele umede gestionate în cadrul flexibilității LULUCF și în ceea ce privește asigurarea unei contabilizări a tranzacțiilor în temeiul prezentului regulament, inclusiv utilizarea mecanismelor de flexibilitate, aplicarea verificărilor conformității și funcționarea adecvată a rezervei de siguranță, prin registrul instituit în temeiul articolului 10 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 (denumit în continuare „registrul Uniunii”). Informațiile legate de contabilizare în temeiul prezentului regulament ar trebui să fie accesibile publicului. Dispozițiile necesare pentru contabilizarea tranzacțiilor ar trebui să fie cuprinse într-un instrument unic care să combine dispozițiile privind contabilizarea conform Regulamentului (UE) nr. 525/2013, Regulamentului (UE) 2018/841, prezentului regulament și Directivei 2003/87/CE. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, iar respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹⁾. În special, în vederea asigurării egalității de participare la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții respectivi au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei care pregătesc actele delegate.
- (28) Prezentul regulament ar trebui să fie revizuit începând din anul 2024 și, ulterior, o dată la cinci ani, în vederea evaluării modului de funcționare a acestuia în ansamblu, în special sub aspectul nevoii unei rigori sporite a politicilor și a măsurilor Uniunii. Revizuirea ar trebui să țină seama, între altele, de evoluția circumstanțelor naționale și să se bazeze pe rezultatele dialogului de facilitare din 2018 în temeiul CCONUSC (denumit în continuare „dialogul Talanoa”) și pe evaluarea la nivel global în temeiul Acordului de la Paris. Revizuirea în cauză ar trebui totodată să analizeze și echilibrul dintre cererea și oferta legate de alocările anuale de emisii, pentru a se asigura caracterul adecvat al obligațiilor prevăzute prin prezentul regulament. În plus, în cadrul raportării sale periodice în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013, Comisia ar trebui să evalueze, de asemenea, până la 31 octombrie 2019, rezultatele dialogului Talanoa. Revizuirea care vizează perioada de după 2030 ar trebui să corespundă obiectivelor pe termen lung și angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și, în acest scop, ar trebui să marcheze un progres în timp.
- (29) În vederea asigurării unei raportări și verificări eficiente, transparente și eficiente din punctul de vedere al costurilor a emisiilor de gaze cu efect de seră și a altor informații necesare pentru evaluarea progreselor înregistrate în ceea ce privește alocările anuale de emisii ale statului membru, cerințele de raportare și evaluare anuală prevăzute în prezentul regulament ar trebui integrate în articolele relevante din Regulamentul (UE) nr. 525/2013. Regulamentul menționat ar trebui să asigure totodată faptul că se vor evalua în continuare în fiecare an progresele înregistrate de statele membre în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, ținându-se seama de progresele înregistrate în politicile și măsurile Uniunii, precum și de informațiile oferite de statele membre. Evaluarea ar trebui să includă, o dată la doi ani, progresele estimate la nivelul Uniunii în vederea respectării obiectivelor sale de reducere a emisiilor, precum și cele ale statelor membre în vederea îndeplinirii obligațiilor asumate. Cu toate acestea, aplicarea deducerilor ar trebui luată în considerare doar la intervale de cinci ani, astfel încât să se poată ține cont de o eventuală contribuție aferentă terenurilor împădurite, terenurilor despădurite, terenurilor cultivate gestionate și pajiștilor gestionate, prevăzută a fi realizată în temeiul Regulamentului (UE) 2018/841. Acest lucru nu aduce atingere îndatoririi Comisiei de a asigura conformitatea cu obligațiile statelor membre care decurg din prezentul regulament și nici competenței Comisiei de a iniția proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor în acest sens.
- (30) Regulamentul (UE) nr. 525/2013 ar trebui modificat în consecință.
- (31) Întrucât obiectivele prezentului regulament, în special stabilirea unor obligații pentru statele membre în ceea ce privește contribuțiile lor minime pentru perioada cuprinsă între 2021 și 2030 către îndeplinirea obiectivului Uniunii de reducere a emisiilor sale de gaze cu efect de seră și de a contribui la îndeplinirea obiectivelor Acordului de la Paris, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele regulamentului, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(32) Prezentul regulament nu aduce atingere obiectivelor naționale mai stricte,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește obligațiile statelor membre în ceea ce privește contribuțiile lor minime pentru perioada 2021-2030 la îndeplinirea obiectivului Uniunii de reducere, în 2030, a emisiilor sale de gaze cu efect de seră cu 30 % sub nivelurile din 2005 în sectoarele care intră sub incidența articolului 2 din prezentul regulament și contribuie la atingerea obiectivelor Acordului de la Paris. Prezentul regulament fixează totodată normele de stabilire a alocărilor anuale de emisii și de evaluare a progreselor înregistrate de statele membre în sensul respectării contribuțiilor lor minime.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică în cazul emisiilor de gaze cu efect de seră din categoriile de surse energie, procese industriale și utilizarea produselor, agricultură și deșeuri ale IPCC, astfel cum au fost stabilite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013, cu excepția emisiilor de gaze cu efect de seră provenite din activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE.

(2) Fără a aduce atingere articolului 7 și articolului 9 alineatul (2) din prezentul regulament, prezentul regulament nu se aplică în cazul emisiilor și absorbțiilor de gaze cu efect de seră care intră sub incidența Regulamentului (UE) 2018/841.

(3) În sensul prezentului regulament, emisiile de CO₂ din categoria de surse a IPCC „1.A.3.A aviația civilă” se consideră a fi egale cu zero.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „emisii de gaze cu efect de seră” înseamnă emisiile de dioxid de carbon (CO₂), metan (CH₄), protoxid de azot (N₂O), hidrofluorcarburi (HFC), perfluorcarburi (PFC), trifluorură de azot (NF₃) și hexafluorură de sulf (SF₆), exprimate în tone de CO₂ echivalent, astfel cum au fost stabilite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 525/2013 și care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament;
2. „alocări anuale de emisii” înseamnă nivelul maxim de emisii de gaze cu efect de seră permis pentru fiecare an din perioada 2021-2030, stabilit conform articolului 4 alineatul (3) și articolului 10;
3. „certificat EU ETS” înseamnă un „certificat”, astfel cum este definit la articolul 3 litera (a) din Directiva 2003/87/CE.

Articolul 4

Niveluri anuale de emisii pentru perioada 2021-2030

(1) Fiecare stat membru își limitează în 2030 emisiile de gaze cu efect de seră, cel puțin cu procentul stabilit pentru statul membru respectiv în anexa I la prezentul regulament în raport cu emisiile sale de gaze cu efect de seră din 2005, stabilite conform alineatului (3) din prezentul articol.

(2) Sub rezerva mecanismelor de flexibilitate prevăzute la articolele 5, 6 și 7 din prezentul regulament, a ajustării în temeiul articolului 10 alineatul (2) din prezentul regulament și ținând seama de orice deducere care rezultă din aplicarea articolului 7 din Decizia nr. 406/2009/CE, fiecare stat membru se asigură că emisiile sale de gaze cu efect de seră generate în fiecare an între 2021 și 2029 nu depășesc nivelul stabilit printr-o traiectorie liniară, care începe la nivelul emisiilor sale medii de gaze cu efect de seră din cursul anilor 2016, 2017 și 2018 stabilit conform alineatului (3) de la prezentul articol și care se încheie în 2030 la limita prevăzută pentru statul membru respectiv în anexa I la prezentul regulament. Traectoria liniară a unui stat membru începe fie la cinci doisprezecimi din intervalul care separă 2019 de 2020, fie în 2020, oricare dintre cele două ar avea drept rezultat o alocare mai redusă pentru statul membru în cauză.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc alocările anuale de emisii pentru anii 2021-2030 exprimate în tone de CO₂ echivalent, astfel cum se prevede la alineatele (1) și (2) de la prezentul articol. În sensul respectivelor acte de punere în aplicare, Comisia efectuează o revizuire cuprinzătoare a celor mai recente date din inventarul național pentru anii 2005 și 2016-2018 transmise de statele membre în temeiul articolului 7 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013.

Actele respective de punere în aplicare precizează, de asemenea, valoarea emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2005 aferente fiecărui stat membru, utilizate pentru a determina alocările anuale de emisii menționate la alineatele (1) și (2).

(4) Actele respective de punere în aplicare stabilesc, de asemenea, pe baza procentelor comunicate de statele membre în temeiul articolului 6 alineatul (3), cantitățile totale care pot fi luate în considerare în vederea conformării unui stat membru în temeiul articolului 9 în perioada 2021-2030. În cazul în care suma cantităților totale din toate statele membre depășește cantitatea totală colectivă de 100 de milioane, cantitățile totale pentru fiecare stat membru se reduc proporțional pentru a nu se depăși cantitatea totală colectivă.

(5) Actele respective de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 14.

Articolul 5

Mecanisme de flexibilitate prin intermediul împrumutului, al depozitării și al transferului

(1) În ceea ce privește perioada 2021-2025, un stat membru poate lua cu împrumut o cantitate de până la 10 % din alocarea sa anuală de emisii pentru anul următor.

(2) În ceea ce privește perioada 2026-2029, un stat membru poate lua cu împrumut o cantitate de până la 5 % din alocarea sa anuală de emisii pentru anul următor.

(3) Un stat membru ale cărui emisii de gaze cu efect de seră pentru un anumit an se situează sub alocarea sa anuală de emisii pentru anul respectiv, ținând seama de utilizarea mecanismelor de flexibilitate în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 6, are posibilitatea:

(a) în ceea ce privește anul 2021, de a depozita pentru anii următori, până inclusiv în 2030, excedentul respectiv din alocarea sa anuală de emisii; și

(b) în ceea ce privește perioada 2022-2029, de a depozita pentru anii următori, până inclusiv în 2030, excedentul din alocarea sa anuală de emisii, până la un procent de 30 % din alocările sale anuale de emisii de până în anul respectiv.

(4) Un stat membru poate transfera unui alt stat membru până la 5 % din alocarea sa anuală de emisii dintr-un anumit an în ceea ce privește perioada 2021-2025 și până la 10 % în ceea ce privește perioada 2026-2030. Statul membru beneficiar poate utiliza respectiva cantitate pentru asigurarea conformității în temeiul articolului 9 pentru anul respectiv sau pentru anii următori, până inclusiv în 2030.

(5) Un stat membru ale cărui emisii de gaze cu efect de seră revizuite pentru un anumit an se situează sub alocarea sa anuală de emisii pentru anul respectiv, ținând seama de utilizarea mecanismelor de flexibilitate în conformitate cu alineatele (1)-(4) de la prezentul articol și cu articolul 6, poate transfera altor state membre excedentul respectiv din alocarea sa anuală de emisii. Un stat membru beneficiar poate utiliza respectiva cantitate pentru asigurarea conformității în temeiul articolului 9 pentru anul respectiv sau pentru anii următori, până inclusiv în 2030.

(6) Statele membre pot folosi veniturile generate de transferurile de alocări anuale de emisii în conformitate cu alineatele (4) și (5) pentru combaterea schimbărilor climatice în Uniune sau în țări terțe. Statele membre informează Comisia cu privire la orice tip de acțiune întreprinsă în temeiul prezentului alineat.

(7) Orice transfer de alocări anuale de emisii efectuat în conformitate cu alineatele (4) și (5) poate fi rezultatul unui proiect sau program de atenuare a emisiilor de gaze cu efect de seră pus în aplicare în statul membru care vinde și remunerat de către statul membru beneficiar, cu condiția evitării dublei contabilizări și a asigurării trasabilității.

(8) Statele membre pot utiliza, fără nicio limită cantitativă, creditele alocate pentru proiecte în temeiul articolului 24a alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE pentru asigurarea conformității în temeiul articolului 9 din prezentul regulament, cu condiția evitării dublei contabilizări.

Articolul 6

Flexibilitate pentru anumite state membre în urma reducerii certificatelor EU ETS

(1) Statele membre enumerate în anexa II la prezentul regulament pot beneficia de o anulare limitată de până la maximum 100 de milioane de certificate EU ETS, care sunt luate în calcul în mod colectiv pentru asigurarea conformității acestor state în temeiul prezentului regulament. O astfel de anulare se face din volumul de certificate de emisii licitate de statul membru în cauză în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2003/87/CE.

(2) Certificatele EU ETS luate în considerare în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol sunt considerate drept certificate EU ETS aflate în circulație în sensul articolului 1 alineatul (4) din Decizia (UE) 2015/1814.

Cu ocazia primei revizuii efectuate în temeiul articolului 3 din decizia menționată, Comisia analizează dacă să mențină contabilizarea menționată la primul paragraf de la prezentul alineat.

(3) Statele membre enumerate în anexa II informează Comisia până la 31 decembrie 2019 cu privire la orice intenție de a recurge la anularea limitată a certificatelor EU ETS menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, până la procentul menționat în anexa II pentru fiecare an din perioada 2021-2030, pentru fiecare stat membru în cauză, pentru asigurarea conformării acestuia în temeiul articolului 9.

Statele membre enumerate în anexa II pot decide să revizuiască în scădere procentul notificat o dată în 2024 și o dată în 2027. Într-un astfel de caz, statul membru în cauză notifică Comisiei decizia respectivă până la 31 decembrie 2024 sau, respectiv, până la 31 decembrie 2027.

(4) La cererea unui stat membru, administratorul central desemnat în temeiul articolului 20 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE (denumit în continuare „administrator central”) ia în considerare un quantum care nu poate depăși cantitatea totală stabilită în temeiul articolului 4 alineatul (4) din prezentul regulament, în scopul asigurării conformării statului membru respectiv în temeiul articolului 9 din prezentul regulament. O zecime din cantitatea totală de certificate EU ETS stabilită conform articolului 4 alineatul (4) din prezentul regulament se anulează în temeiul articolului 12 alineatul (4) din Directiva 2003/87/CE, pentru fiecare an începând din 2021 până în 2030, pentru statul membru respectiv.

(5) În cazul în care un stat membru, în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol, a notificat Comisiei decizia sa de revizuire în scădere a procentului notificat anterior, pentru statul membru în cauză se anulează o cantitate proporțional mai mică de certificate EU ETS pentru fiecare dintre anii perioadelor 2026-2030 și, respectiv, 2028-2030.

Articolul 7

Utilizarea suplimentară a unei cantități de maximum 280 de milioane de absorbții nete aferente LULUCF

(1) În măsura în care emisiile unui stat membru depășesc alocările sale anuale de emisii de gaze cu efect de seră pentru un anumit an, inclusiv alocările anuale de emisii depozitate în temeiul articolului 5 alineatul (3) din prezentul regulament, se poate lua în considerare o cantitate maximă echivalentă cu suma absorbțiilor totale nete și a emisiilor totale nete din categoriile de contabilizare a terenurilor combinate – terenuri împădurite, terenuri despădurite, terenuri cultivate gestionate, pajiști gestionate și, sub rezerva actelor delegate adoptate în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol, terenuri forestiere gestionate și zone umede gestionate – astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (b) din Regulamentul (UE) 2018/841, pentru asigurarea conformării sale în temeiul articolului 9 din prezentul regulament pentru anul respectiv, în următoarele condiții:

- (a) cantitatea cumulată luată în considerare pentru respectivul stat membru pentru toți anii din perioada 2021-2030 nu depășește cuantumul maxim al absorbțiilor totale nete stabilit în anexa III la prezentul regulament pentru respectivul stat membru;
- (b) o astfel de cantitate depășește cerințele impuse statului membru respectiv în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) 2018/841;
- (c) statul membru nu a achiziționat de la alte state membre, în temeiul Regulamentului (UE) 2018/841, o cantitate de absorbții nete mai mare decât ce a transferat;
- (d) statul membru a respectat Regulamentul (UE) 2018/841; și
- (e) statul membru a furnizat o descriere a modului preconizat de utilizare a mecanismului de flexibilitate disponibil în temeiul prezentului alineat, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 525/2013.

(2) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 13 din prezentul regulament în vederea modificării titlului anexei III la acesta în ceea ce privește categoriile de contabilizare a terenurilor, astfel încât:

- (a) să reflecte contribuția categoriei de contabilizare a terenurilor „terenuri forestiere gestionate”, respectând totodată cuantumul maxim de absorbții totale nete pentru fiecare stat membru specificate în anexa III la prezentul regulament, atunci când sunt adoptate acte delegate de stabilire a nivelurilor de referință pentru păduri în temeiul articolului 8 alineatul (8) sau (9) din Regulamentul (UE) 2018/841; și
- (b) să reflecte contribuția categoriei de contabilizare a terenurilor „zone umede gestionate”, respectând totodată cuantumul maxim de absorbții totale nete pentru fiecare stat membru specificate în anexa III la prezentul regulament, atunci când toate statele membre sunt obligate să contabilizeze această categorie în temeiul Regulamentului (UE) 2018/841.

Articolul 8

Măsuri corective

(1) În cazul în care Comisia constată, în evaluarea sa anuală efectuată în temeiul articolului 21 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 și ținând seama de utilizarea preconizată a mecanismelor de flexibilitate prevăzute la articolele 5, 6 și 7 din prezentul regulament, că un stat membru nu înregistrează progrese suficiente în direcția respectării obligațiilor ce îi revin în temeiul articolului 4 din prezentul regulament, statul membru în cauză prezintă Comisiei, în termen de trei luni, un plan de măsuri corective care include:

- (a) măsurile suplimentare pe care statul membru le va pune în aplicare în scopul îndeplinirii obligațiilor sale specifice în temeiul articolului 4 din prezentul regulament, prin politici și măsuri naționale, precum și prin punerea în aplicare a măsurilor Uniunii;
- (b) un calendar strict al punerii în aplicare a unor astfel de măsuri, care să permită evaluarea progreselor anuale înregistrate sub aspectul punerii în aplicare.

(2) În conformitate cu programul său anual de lucru, Agenția Europeană de Mediu acordă asistență Comisiei în cadrul activității sale de evaluare a unor astfel de planuri de măsuri corective.

(3) Comisia poate emite un aviz referitor la viabilitatea planurilor de măsuri corective prezentate în conformitate cu alineatul (1) și, în acest caz, procedează astfel în termen de patru luni de la primirea planurilor respective. Statul membru vizat ține seama pe deplin de avizul Comisiei și își poate revizui planul de măsuri corective pentru a corespunde acestuia.

Articolul 9

Verificarea conformării

(1) În 2027 și în 2032, în cazul în care emisiile de gaze cu efect de seră revizuite ale unui stat membru depășesc alocarea sa anuală de emisii pentru oricare an dat al perioadei, având în vedere alineatul (2) de la prezentul articol și mecanismele de flexibilitate utilizate în temeiul articolelor 5, 6 și 7, se aplică următoarele măsuri:

- (a) la cantitatea emisiilor de gaze cu efect de seră a statului membru pentru anul următor se adaugă o cantitate egală cu cantitatea, exprimată în tone de CO₂ echivalent, a surplusului de emisii de gaze cu efect de seră, înmulțită cu un factor de 1,08 în conformitate cu măsurile adoptate în temeiul articolului 12; și
- (b) statului membru îi este temporar interzis să transfere orice parte din alocarea sa anuală de emisii către un alt stat membru până când acesta nu va fi respectat dispozițiile articolului 4.

Administratorul central implementează interdicția menționată la primul paragraf litera (b) în registrul Uniunii.

(2) În cazul în care în perioada 2021-2025 sau în perioada 2026-2030, cantitatea de emisii de gaze cu efect de seră a unui stat membru menționată la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2018/841 a depășit cantitatea de absorbții stabilită în conformitate cu articolul 12 din regulamentul menționat, administratorul central deduce, pentru anii relevanți, din alocările anuale de emisii ale statului membru respectiv, un quantum egal cu excedentul de emisii de gaze cu efect de seră exprimate în tone de CO₂ echivalent.

Articolul 10

Ajustări

(1) Comisia ajustează alocările anuale de emisii ale fiecărui stat membru în temeiul articolului 4 din prezentul regulament se ajustează pentru a reflecta:

- (a) ajustările numărului de certificate EU ETS emise în temeiul articolului 11 din Directiva 2003/87/CE, care au rezultat dintr-o modificare a surselor legată de domeniul de aplicare al respectivei directive, în conformitate cu deciziile Comisiei adoptate în temeiul directivei menționate privind aprobarea finală a planurilor naționale de alocare pentru perioada 2008-2012;
- (b) ajustările numărului de certificate EU ETS sau, respectiv, de credite emise în temeiul articolelor 24 și 24a din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește reducerile de emisii de gaze cu efect de seră dintr-un stat membru; și
- (c) ajustările numărului de certificate EU ETS aferente emisiilor de gaze cu efect de seră generate de instalațiile excluse din schema EU ETS în conformitate cu articolul 27 din Directiva 2003/87/CE pe perioada excluderii acestora.

- (2) Cantitatea inclusă în anexa IV se adaugă alocării anuale de emisii aferente anului 2021 pentru fiecare stat membru menționat în anexa respectivă.
- (3) Comisia publică cifrele care rezultă din astfel de ajustări.

Articolul 11

Rezerva de siguranță

- (1) În registrul Uniunii se înființează o rezervă de siguranță care corespunde unei cantități de până la 105 milioane de tone de CO₂ echivalent, sub rezerva îndeplinirii obiectivului Uniunii menționat la articolul 1. Rezerva de siguranță este disponibilă în mod complementar cu mecanismele de flexibilitate prevăzute la articolele 5, 6 și 7.
- (2) Un stat membru poate beneficia de rezerva de siguranță în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:
- (a) PIB-ul său pe cap de locuitor la prețurile pieței în 2013, publicat de Eurostat în aprilie 2016, a fost sub media Uniunii;
- (b) emisiile sale de gaze cu efect de seră cumulate pentru perioada 2013-2020 în sectoarele care intră sub incidența prezentului regulament se situează sub nivelul alocărilor sale anuale cumulate de emisii pentru perioada 2013-2020; și
- (c) emisiile sale de gaze cu efect de seră depășesc nivelul alocărilor sale anuale de emisii pentru perioada 2026-2030, deși statul respectiv:
- (i) a făcut uz integral de mecanismele de flexibilitate în conformitate cu articolul 5 alineatele (2) și (3);
- (ii) a exploatat la maximum absorbțiile nete în conformitate cu articolul 7, chiar dacă respectiva cantitate nu atinge nivelul stabilit în anexa III; și
- (iii) nu a efectuat niciun transfer net către alte state membre în temeiul articolului 5.
- (3) Un stat membru care îndeplinește condițiile stabilite la alineatul (2) de la prezentul articol primește o cantitate suplimentară din rezerva de siguranță, în limita deficitului acestuia, care urmează să fie utilizată pentru asigurarea conformării în temeiul articolului 9. Cantitatea respectivă nu depășește 20 % din surplusul total înregistrat de acesta în perioada cuprinsă între 2013 și 2020.

În cazul în care cantitatea colectivă rezultată pentru toate statele membre care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol depășește limita menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, cantitățile pentru fiecare dintre statele membre în cauză se reduc în mod proporțional.

(4) Orice cantitate rămasă disponibilă în rezerva de siguranță după distribuirea efectuată în conformitate cu primul paragraf de la alineatul (3) se distribuie între statele membre menționate la paragraful respectiv în mod proporțional cu deficitul restant al fiecăruia dintre acestea, dar fără a-l depăși. Pentru fiecare dintre statele membre respective, cantitatea respectivă se poate adăuga procentului menționat la paragraful menționat.

(5) După finalizarea revizuirii menționate la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 pentru anul 2020, Comisia publică, pentru fiecare stat membru care îndeplinește condițiile de la alineatul (2) literele (a) și (b) de la prezentul articol, cuantumul echivalente cu 20 % din surplusul total înregistrat în perioada cuprinsă între 2013 și 2020 menționate la primul paragraf de la alineatul (3) de la prezentul articol.

Articolul 12

Registrul

- (1) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 13 pentru a completa prezentul regulament, cu scopul de a asigura contabilizarea precisă în temeiul prezentului regulament, prin registrul Uniunii, în ceea ce privește:
- (a) alocările anuale de emisii;
- (b) mecanismele de flexibilitate prevăzute la articolele 5, 6 și 7;
- (c) verificarea conformării în temeiul articolului 9;
- (d) ajustările efectuate în temeiul articolului 10; și
- (e) rezerva de siguranță în temeiul articolului 11.

- (2) Administratorul central efectuează un control automatizat al fiecărei tranzacții realizate în registrul Uniunii ca urmare a prezentului regulament și, dacă este cazul, blochează tranzacțiile pentru a se asigura că nu există nereguli.
- (3) Informațiile menționate la literele (a)-(e) de la alineatul (1) și la alineatul (2) sunt accesibile publicului.

Articolul 13

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (2) și la articolul 12 alineatul (1) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 9 iulie 2018. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatul (2) și la articolul 12 alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte începând din ziua următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară precizată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (2) și al articolului 12 alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu vor formula obiecțiuni. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 14

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de Comitetul pentru schimbări climatice instituit prin Regulamentul (UE) nr. 525/2013. Comitetul menționat este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 15

Revizuire

- (1) Prezentul regulament se revizuieste în mod constant luând în considerare, printre altele, evoluția circumstanțelor naționale, modul în care toate sectoarele economiei contribuie la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, evoluțiile internaționale și eforturile întreprinse pentru atingerea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris.
- (2) Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului în termen de șase luni de la fiecare evaluare la nivel global convenită în conformitate cu articolul 14 din Acordul de la Paris cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament, inclusiv cu privire la echilibrul dintre cerere și ofertă pentru alocările anuale de emisii, precum și cu privire la contribuția prezentului regulament la obiectivul general al Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră pentru 2030 și la contribuția sa la obiectivele Acordului de la Paris, în special în ceea ce privește necesitatea unor politici și măsuri suplimentare la nivelul Uniunii în vederea reducerilor necesare ale emisiilor de gaze cu efect de seră care trebuie realizate de Uniune și de statele sale membre, inclusiv un cadru post-2030, și poate formula propuneri, dacă este cazul.

Rapoartele respective țin seama de strategiile elaborate în temeiul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 în vederea asigurării unei contribuții la formularea unei strategii pe termen lung a Uniunii.

Articolul 16

Modificarea Regulamentului (UE) nr. 525/2013

Regulamentul (UE) nr. 525/2013 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următoarea literă:

„(aa) începând din 2023, emisiile lor antropice de gaze cu efect de seră menționate la articolul 2 din Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului (*) pentru anul X-2, în conformitate cu cerințele de raportare ale CCONUSC;

(*) Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030, de sprijinire a acțiunilor climatice în vederea respectării angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).”;

(b) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În rapoartele lor, statele membre informează anual Comisia cu privire la intențiile lor de a recurge la mecanismele de flexibilitate prevăzute la articolul 5 alineatele (4) și (5) și la articolul 7 din Regulamentul (UE) 2018/842, precum și cu privire la utilizarea veniturilor în conformitate cu articolul 5 alineatul (6) din Regulamentul (UE) 2018/842. În termen de trei luni de la primirea unor astfel de informații din partea statelor membre, Comisia le pune la dispoziția comitetului menționat la articolul 26 din prezentul regulament.”

2. La articolul 13 alineatul (1) litera (c), se adaugă următorul punct:

„(ix) începând din 2023, informații privind politicile și măsurile naționale puse în aplicare în vederea îndeplinirii obligațiilor lor în temeiul Regulamentului (UE) 2018/842, precum și informații cu privire la politicile și măsurile naționale suplimentare avute în vedere în scopul limitării emisiilor de gaze cu efect de seră dincolo de angajamentele asumate în temeiul regulamentului respectiv;”.

3. La articolul 14 alineatul (1), se adaugă următoarea literă:

„(f) începând din 2023, prognozele totale privind gazele cu efect de seră și estimările separate pentru emisiile de gaze cu efect de seră previzionate pentru sursele de emisie reglementate prin Regulamentul (UE) 2018/842 și prin Directiva 2003/87/CE.”

4. La articolul 21 alineatul (1), se adaugă următoarea literă:

„(c) obligațiilor stabilite la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2018/842. Evaluarea ia în considerare progresele înregistrate în privința politicilor și măsurilor Uniunii, precum și informațiile prezentate de statele membre. Evaluarea include de asemenea, o dată la doi ani, progresele estimate la nivelul Uniunii în direcția punerii în aplicare a contribuției stabilite la nivel național în temeiul Acordului de la Paris, conținând angajamentul Uniunii privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii, precum și progresele estimate la nivelul statelor membre în direcția îndeplinirii obligațiilor asumate de către acestea în temeiul regulamentului menționat.”

Articolul 17

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 30 mai 2018.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

L. PAVLOVA

ANEXA I

REDUCERILE EMISIILOR DE GAZE CU EFECT DE SERĂ ALE STATELOR MEMBRE ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 4 ALINEATUL (1)

	Reducerile emisiilor de gaze cu efect de seră ale statelor membre în 2030 raportat la nivelurile din 2005, stabilite în conformitate cu articolul 4 alineatul (3)
Belgia	- 35 %
Bulgaria	- 0 %
Republica Cehă	- 14 %
Danemarca	- 39 %
Germania	- 38 %
Estonia	- 13 %
Irlanda	- 30 %
Grecia	- 16 %
Spania	- 26 %
Franța	- 37 %
Croația	- 7 %
Italia	- 33 %
Cipru	- 24 %
Letonia	- 6 %
Lituania	- 9 %
Luxemburg	- 40 %
Ungaria	- 7 %
Malta	- 19 %
Țările de Jos	- 36 %
Austria	- 36 %
Polonia	- 7 %
Portugalia	- 17 %
România	- 2 %
Slovenia	- 15 %
Slovacia	- 12 %
Finlanda	- 39 %
Suedia	- 40 %
Regatul Unit	- 37 %

ANEXA II

STATELE MEMBRE PENTRU CARE SE POATE LUA ÎN CONSIDERARE O ANULARE A UNUI NUMĂR LIMITAT DE CERTIFICATE EU ETS ÎN SCOPUL ASIGURĂRII CONFORMĂRII ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 6

	Nivelul maxim al emisiilor de gaze cu efect de seră în 2005, stabilită în conformitate cu articolul 4 alineatul (3)
Belgia	2 %
Danemarca	2 %
Irlanda	4 %
Luxemburg	4 %
Malta	2 %
Țările de Jos	2 %
Austria	2 %
Finlanda	2 %
Suedia	2 %

ANEXA III

ABSORBȚIILE NETE TOTALE AFERENTE TERENURILOR ÎMPĂDURITE, TERENURILOR DESPĂDURITE, TERENURILOR CULTIVATE GESTIONATE ȘI PAJIȘTILOR GESTIONATE PE CARE STATELE MEMBRE LE POT LUA ÎN CONSIDERARE, ÎN SCOPUL ASIGURĂRII CONFORMĂRII ÎN PERIOADA 2021-2030, ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 7 ALINEATUL (1) LITERA (A)

	Cuantumul maxim exprimat în milioane de tone de CO ₂ echivalent
Belgia	3,8
Bulgaria	4,1
Republica Cehă	2,6
Danemarca	14,6
Germania	22,3
Estonia	0,9
Irlanda	26,8
Grecia	6,7
Spania	29,1
Franța	58,2
Croația	0,9
Italia	11,5
Cipru	0,6
Letonia	3,1
Lituania	6,5
Luxemburg	0,25
Ungaria	2,1
Malta	0,03
Țările de Jos	13,4
Austria	2,5
Polonia	21,7
Portugalia	5,2
România	13,2
Slovenia	1,3
Slovacia	1,2
Finlanda	4,5
Suedia	4,9
Regatul Unit	17,8
Cantitatea maximă totală:	280

ANEXA IV

CUANTUMUL AJUSTĂRII ÎN TEMEIUL ARTICOLULUI 10 ALINEATUL (2)

	Tone de CO ₂ echivalent
Bulgaria	1 602 912
Republica Cehă	4 440 079
Estonia	145 944
Croația	1 148 708
Letonia	1 698 061
Lituania	2 165 895
Ungaria	6 705 956
Malta	774 000
Polonia	7 456 340
Portugalia	1 655 253
România	10 932 743
Slovenia	178 809
Slovacia	2 160 210